

želje, sklepanje in skrbi zastran pohištva itd. Iz mnogih smrdi tudi napuh, zavist, togota in staro sovraštvo. To je zlato, kadilo in mira, ki se večnemu Bogu daruje! Ali poglej mlado ženstvo, kako so se olišpale in našopirile, kakor bi bile one altar, ter ena na drugo zija, kako je oblečena, in če katera kaj novega na sebi ima, in že ne morejo strpeti, da bi služba božja se končala, marveč v cerkvi ena drugo s komolcem dregajo, ali si na prste stopajo in se pogledujejo ter svoje nevošljive in zasmehljive opombe imajo. Tako mnoge svojo pobožnost v cerkvi nad „janko“ in „pečo“ svoje tovaršice opravijo; a doma o teh rečeh znajo veliko več povedati, kakor o pridigi; in Bog je daleč od srea. Ali kako fantje v večih krajih delajo? Nekateri so že, komaj ko odvabi, pri cerkvi, a ne iz svete želje, nego da zunaj cerkve tabak (in smodke) smodijo; zijake prodajajo in se dekletom nastavljajo. Med sv. opravilom in najbolj med pridigo pa nekateri cerkveni zid od zunaj podpirajo; ali kakor beriči okolo cerkve in oglov postopajo.

Drugi se pri vratih in pod korom drenjajo, kakor peklenska straža; še drugi na korskih stopnjicah posedajo, ali pa pod zvonikom svoje kratkočase in burke uganjajo. Moliti nočejo, pevati jih je sram; mesto roženvenca moli jim pipa, mesto molitvenika tobačni mehur iz žepa. To so vam dekleta in fantje sedanjega časa! Tako se božje ime posvečuje. In ti, ki to bereš, stori, kar je prav in pošteno! Ne bodi kakor pes, ki ga ušesa bolé, ako zasliši zvon; ampak hodi vsako nedeljo in praznik k sv. meši in pridigi. Tudi otroke in posle naj gospodarji marljivo pošiljajo v cerkev (tamkaj pa se naj lepo zadržijo, naj ne posedajo med pridigo okolo altarja. Opomin zapisatelja) in vsak, ki zna brati, naj tudi molitvenik s seboj vzame. Doma naj se tirja razlaga. Kateri pa v župniji ali občini kaj velja in zapovedati ima, ta je dolžen, da z besedo in dejanjem pripomaga, naj se božje ime in nedelja posvečuje, in da se izlasti po kočah, kjer mlade samice stanujejo, v krčmah in stranskih potih greh in pohujšanje ne uganja!

Tako toraj, to so besede slavnega in častitega nemškega duhovnika. Ali jaz se bojim, ko bi že rajni Alban Stolz od mrtvih vstal in prišel med verne Slovence, kaj bi rekel, kajti v življenji je vedno mislil, da Slovencem ne velja pridiga njegova. Žalibog, da velja, in še več ostrih besed bi že smel častitljivi starček Slovencem zapisati. Vendar zanaprej se otrešimo te grde razvade, prosim vas pri Kriščevem imenu, dragi Slovenci; izlasti k srcu mi je prirastla mladina, up prihodnosti! Ti mladina, posvečuj nedelje in praznike; naredi to veselje čast. dušnim pastirjem in poštenim domoljubom in uvidela bodeš, da se povrnejo srečnejša leta in nad zlatim solncem in svitlimi zvezdicami

se bodeš vekomaj veselila ter hvalila Boga, ako si se ravnala po teh vrsticah, ki ti jih je zapisala prijateljska roka. V to pomози Bog!

Ko dan se po gorah prijazno zaznava,
Bliščeča danica na nebu priplava;
Zvonenje v zvonikih se milo glasi,
Nebes in zemlje kraljico časti.

Ko solnce preljubo za goro zahaja,
Zvonenje častitljivo mater obdaja;
Ko čas se približa, da v miru zaspim,
Marija, naj v tebi se zopet vzbudim!

Dopisi.

Iz Orešja pri Bizeljskem. (Novi zvon i.)
Naša vas ima majhno kapelo, posvečeno Mariji Magdaleni. Uboga kapela je zapuščena in akoravno je s pokopališčem obdana, nima s tem nič prihodkov, ampak veliko več stroškov; se ve, da tudi nima nikakove gotovine. Cerkv. ključarja sta č. g. župnika opomnila, da ima kapela slabe in pobite zvonove, ali kaj pomaga, ko ni denarja? Kaj tedaj? Cerkv. ključarja naredita si zapisnik, vzameta črnilo in pero v žep, pa hajdi k Orešljanom! Teh se jima ni nobeden zoperstavil, vsaki je po svojem premoženji v svoj žep segel ali pa dal v zapisnik se zapisati. Ko sta ključarja vso okolico obhodila in posamezne kmete opomnila za milodare, sesteli so vkup obljubljenovo svoto, ali še ni bilo dosti, kaj pa zdaj? Tedaj so še na svitlega cesarja prošnjo dali. Prva ni bila uslišana, zato pa so še drugo spisali in slednja je bila uslišana, svitli cesar so iz lastne blagajnice 50 glđ. kapeli za zvonove podelili. Na to sta se ključarja peljala naravnost, na lastne stroške v Maribor k zvonarju gosp. Dencelnu. Gosp. Dencel precej delo prevzame in dva zvonova pre naredi, se ve, da proti gotovemu plačilu, prvi zvon na ime sv. M. Magdalene, drugi manjši, na ime sv. Janeza. Zvonar je obljubil, da ju bomo lahko okoli velike noči slovesno v zvonik potegnili. Daj Bog, da bi k malu slišali nove zvonove! Plačali bomo jih že s pomočjo božjo in vrlih naših kmetov. F. S.

Iz Vojnika. (Zadušnice.) Na povabilo tukajšnjega vlč. g. župnika sošla se je zadnji den meseca aprila č. duhovščina Novocerkevške dekanije, da je v Vojniški cerkvi opravila zadušnice za pokoj. preč. g. dr. Avg. Kukoviča, ki je nekđaj 7 let pri tej župniji služil. Mrtvaške bilje napeval je č. g. župnik Drameljski, ki se je tudi te žalostne slovesnosti vdeležil — krščansko besedo, pokojnemu v blagi spomin spregovoril je č. g. Alojzij Kos, župnik Črešnjiški, mrtvaško sv. mešo peli so pa preč. g. dekan Gajšek. Cerkev je bila natlačena vernega ljudstva, ki je za svojim blagim nekda-